

Libris.RO

Editor: Luminița Bratu

Copertă: Flory Preda

Tehnoredactare: Florența Sava

Corectură: Ioana Patriche

Copyright © 2019 Editura Prestige

Notă: Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate
în această lucrare revine exclusiv autorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STRĂINU, EMIL

Paleoastronautica și războiul cosmic : ipotezele lui Oleg Feighin /

gen bg. (rez.) dr. Emil Străinu.... - București : Prestige, 2019

ISBN 978-606-9651-03-2

001.94

ISBN: 978-606-9651-03-2

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Gen. bg. (rez.) dr.

EMIL STRĂINU

Coordonatorul Colecției
NEW ILLUMINATI FILES

PALEOASTRONAUTICA

ȘI

RĂZBOIUL

COSMIC

Ipotezele lui Oleg Feighin

PRESTIGE

București – 2019

CUPRINS

Prefață

ENIGME CELESTE SECULARE	5
Capitolul unu	
PALEOCONTACTELE ȘI VIAȚA DIN UNIVERS	17
Capitolul doi	
OZN BIBLICE.....	24
Capitolul trei	
MISTERUL NAVELOR ZBURĂTOARE	32
Capitolul patru	
ENIGMA „LUMINILOR ROȘII”	42
Capitolul cinci	
CERUL ARZÂND	52
Capitolul șase	
SEMNE SECRETE	71
Capitolul șapte	
OAMENI ÎN NEGRU	81
Capitolul opt	
INVAZIA OZN	92
Capitolul nouă	
CARUSELUL DIN WASHINGTON.....	102
Capitolul zece	
O ÎNTÂLNIRE ÎN SOCORRO	113
Capitolul unsprezece	
„GHINDA DIN KECKSBURG”	125
Capitolul doisprezece	
PROIECTUL „SERPO”	135
Capitolul treisprezece	
OBIECTE COSMICE NEIDENTIFICATE.....	139
Capitolul paisprezece	
ENIGMA „PRINȚULUI NEGRU”	150

CUPRINS

<i>Prefață</i>	
ENIGME CELESTE SECULARE	5
Capitolul unu	
PALEOCONTACTELE ȘI VIAȚA DIN UNIVERS	17
Capitolul doi	
OZN BIBLICE.....	24
Capitolul trei	
MISTERUL NAVELOR ZBURĂTOARE	32
Capitolul patru	
ENIGMA „LUMINILOR ROȘII”	42
Capitolul cinci	
CERUL ARZÂND	52
Capitolul șase	
SEMNE SECRETE	71
Capitolul șapte	
OAMENI ÎN NEGRU	81
Capitolul opt	
INVAZIA OZN	92
Capitolul nouă	
CARUSELUL DIN WASHINGTON.....	102
Capitolul zece	
O ÎNTÂLNIRE ÎN SOCORRO	113
Capitolul unsprezece	
„GHINDA DIN KECKSBURG”	125
Capitolul doisprezece	
PROIECTUL „SERPO”	135
Capitolul treisprezece	
OBIECTE COSMICE NEIDENTIFICATE.....	139
Capitolul paisprezece	
ENIGMA „PRINȚULUI NEGRU”	150

Poate că și acolo viețuiesc niște ființe foarte ciudate, iar aceste lumi sunt legate de Universul nostru, să zicem, prin găurile negre?

Cum influențează distribuția materiei și energiei cosmosului probabilitatea apariției vieții inteligente pe scară meta-galactică?

Care este natura materiei negre și a energiei negre, de unde au apărut și care este legătura cu marea taină cosmică a inteligenței?

Sunt valabile legile noastre fizice în alte lumi? Dacă nu, în ce formă putem întâlni acolo „materia însuflețită”?

Dacă teoria Multiversului este corectă, atunci, multe fenomene ciudate pot fi explicate prin pătrunderea în Universul nostru a „luminilor paralele”. Astfel, este posibil, că toate aceste „incidente” cu OZN-uri și OZN-iști să se refere la ființe pământești? Doar că ele aparțin unor lumi diferite și sunt despărțite de dimensiuni diferite.

În concluzie, nu ne vom grăbi cu concluziile, ci vom încerca să analizăm cele mai cunoscute direcții de cercetare a OZN-urilor și vom căuta răspunsuri pentru întrebările expuse mai sus.

Capitolul unu

PALEOCONTACTELE ȘI VIAȚA DIN UNIVERS

Amintiri despre viitor

În anul 1968 a apărut cartea cercetătorului elvețian referitoare la posibilele urme ale extraterestrilor pe Terra, respectiv: Erich von Daniken, „Amintiri despre viitor. Enigmele nerezolvate ale trecutului”.

Conform spuselor lui Daniken, toată istoria omenirii este legată de intervenția extraterestră și de prezența oaspeților cosmici, care nu numai că vizitau des Pământul, dar și intervineau activ în evoluția societății omenesti. Conform logicii entuziastului elvețian reiese că „Zei, coborâți din ceruri” au ajutat la construirea piramidelor egiptene și din America Centrală, au amplasat pietre megalitice gigantice în veranda libaneză din Baalbek și semnalizau piste de aterizare pentru navele cosmice din deșertul de lângă Nazca.

Și cu toate acestea, ei ajutau oamenii nu numai să edifice structuri megalitice, dar îi și învățau astronomie, medicină și tehnica construcțiilor. Uneori îi luau pe aleșii lor în cosmos. Unele evenimente, care sunt relatate în Biblie, Daniken le explică, de asemenea, prin participarea extraterestrilor. Anume, ei i-au pedepsit pe oamenii cufundați în păcat cu potop. Tot ei l-au prevenit pe Noe despre catastrofa care se apropia.

Astfel vizitatorii mitici i-au hrănit patruzeci de ani în continuu cu mană cerească pe israelieni, pe care îi conducea prin

pustiul prorocilor lor Moise (sau, de asemenea, un vizitator)? Apoi conform concluziilor ipotetice ale lui Daniken, omuleții verzi, pătruși brusc de moralitatea pământenilor, au decis, în calitate de exemplu, să distrugă Sodoma și Gomora, detonând deasupra nefericitelor orașe antice, ceva asemănător bombeilor atomice. Aparent, se pare că în argumentele aduse de elvețian există un sâmbure de adevăr, deoarece în multe locuri de pe glob există picturi în piatră care înfățișează ființe asemănătoare oamenilor care poartă pe cap accesorii cu antene aidoma căștilor cosmonauților. De ce să nu fie acestea portrete ale unor extraterestri protejați de costume de scafandru de microbii și aerul terestru?

În continuare, Daniken povestește despre faptul că, deja de câteva secole arheologii și iubitorii de antichități discută cu entuziasm despre construcțiile misterioase colosale sub forma unor lăcașe de cult din blocuri de piatră enorme, megalitice (din greacă, „mega” – mare și „lit” – piatră).

Merită să amintim că primele ipoteze fac legătura ipotetică dintre construcțiile ciclopice, edificate cu mii de ani în urmă, când toată tehnica se rezuma la pârghii, tăvălug, pene și blocări de pe teritoriul Europei de Vest, a Africii Centrale și Caucaz și alte locuri de pe planetă cu populații de giganți. Cele mai simple construcții megalitice sunt considerate menhirele - construcții din blocuri de piatră neprelucrată dispuse vertical. Sunt niște artefacte destul de masive; astfel, unul dintre menhire, descoperit în provincia vestică franceză Bretania, are o înălțime de aproape douăzeci de metri și cântărește peste trei sute cincizeci de tone.

Aproximativ în aceeași perioadă, departe în sud, în Teba egipteană a fost construită statuia gigantică a faraonului Ramses care cântărește aproape o mie de tone. Tot aici, puțin mai târziu, în secolul douăzeci și șapte înaintea erei noastre, a început construcția principalei Minuni a Lumii – piramidele lui Keops

(Khufu), unul dintre cele mai mari edificii, create vreodată de om. Aici, merită făcută observația, că deși blocurile de piatră cântăresc „doar” câteva tone, a fost nevoie de două milioane trei sute de mii de bucăți pentru a realiza piramida. Înălțimea piramidei a atins aproape o sută cinci zeci de metri și a fost ridicată de o armată de mii de muncitori timp de două decenii.

Și desigur, nu trebuie uitate, uimitoarele, statui descoperite de cunoscutul călător norvegian Thor Heyerdahl, statui ce sunt situate pe Insula Paștelui, care se găsește în partea de sud a Oceanului Pacific, în apropiere de țărmul Americii de Sud (la 3000 km de Santiago de Chile). Locuitorii acestei bucăți de pământ, pierdută în largurile nemărginite ale oceanului, încă din vremuri demult uitate au ridicat zeci de idoli (statui) enigmatice de piatră megalitici.

Buricul Universului

Insula Paștelui - denumirea aceasta neobișnuită a primit-o nu întâmplător de la marinarii olandezi ce au călcat pe această insulă pentru prima dată, în prima zi din săptămâna paștelui din 1722. Alte denumiri ale acestei insule – Rapa Nui – Marea Vâslă, de asemenea Te-Pito-o-te-Henua – Buricul Universului, Mata-ki-te-Range – Ochii care vorbesc cu Cerul. Insula Paștelui este situată în partea estică a Oceanului Pacific. Are forma unui triunghi, cu laturile de 16, 18 și 24 de kilometri. Este o insulă de origine vulcanică. Pe ea se află 70 de cratere de vulcani stinși, cele mai mari se află în colțurile „triunghiului”. În mijlocul insulei este deșert. Pe insulă se găsesc un număr de 900 de statui uriașe.

Locul de unde au venit primii locuitori ai insulei – este una dintre enigme. Civilizația străveche a dispărut înainte ca europenii să reușească să o înregistreze într-un fel sau altul.

N-au rămas nici urmași ai primilor locuitori și nici ai celor care au venit pe insulă în jurul anului 400 după Hr. Legenda vorbește despre un misterios pământ Hiva, locul de origine al insularilor, care a rămas după ocean. Dar unde este acest pământ – la est sau la vest? În America sau în Polinezia? Conform altei versiuni insularii sunt urmașii reprezentanților unui popor mai dezvoltat, care s-au refugiat pe această insulă, salvându-se de cataclisme naturale.

Nu scapă atenției lui Daniken nici figurile ciclopice de pe suprafața deșertului peruan Nazca, pictat cu linii, spirale, figuri geometrice și imagini de animale. Liniile care se întind pe kilometri întregi creează senzația unor piste de decolare străvechi, ceea ce ridică numeroase semne de întrebare legate de ele, considerându-le semne de orientare pentru aterizarea extraterestrilor.

Există o ipoteză conform căreia animalele și păsările sunt premergătoarele liniilor: mulțimea trapezelor, dreptunghiurilor și dreptelor intersectează figuri mult mai complexe, parțial acoperindu-le. Concluzia evidentă este că pictarea deșertului s-a realizat în două etape. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că prima fază a fost mult mai perfectă decât cea ulterioară. Execuția de figuri zoomorfe necesită îndemnare și iscusință incomparabil mai mare decât trasarea unor drepte.

Unii cercetători, care nu susțin această teorie, unifică aceste două etape și emit ipoteza că cultura Nazca deținea tehnica autoexprimării artistice, atât în formă geometrică, cât și în formă figurativă, dar aceste triburi care nu dețineau o formă de scriere au dispărut de pe scena istoriei peruane cu multe secole înainte de apariția unora dintre urmașii lor, mult mai cunoscuți, cum sunt inkașii.

La vremea sa și senzaționalul basorelief din micuța localitate mexicană Palenque a dat naștere la o mulțime de ipoteze, fost centru politic și cultural important al poporului

maya (aproximativ trei mii de ani în urmă). Acolo a fost descoperită o placă de piatră, pe care un pictor străvechi a gravat un preot zburând, cum pare la prima vedere, într-un dispozitiv, asemănător cu o rachetă.

Deci, reiese că dacă urmărim logica pasionatului elvețian, atunci toată zestrea fantastică a oricărui popor din lume poate fi în legătură cu paleocontactele extraterestrilor. Cu toate acestea, Daniken, după toate aparențele, era foarte convins că, numai astfel se poate răstălmăci adevăratul sens al moștenirii străvechi.

Dacă analizăm mai minuțios raționamentul lui Daniken, vom concluziona că el nu are niciun suport din punct de vedere științific. Multe dintre exemplele misterioase de pictură în piatră și basoreliefurile, din punctul de vedere al specialiștilor – arheologi și istorici ai culturii antice, pot fi explicate foarte simplu. De exemplu, ceea ce Daniken împreună cu adepții săi considerau scafandri cu cască, ar reprezenta doar măști de ritual și voaluri. Aceste elemente vestimentare și asemănătoare lor pot fi întâlnite și astăzi la triburile africane primitive, evocând prin dansuri sălbatice vânătoarea diverselor animale și înfrumusețări cu coarne, care seamănă cu antene. Ca și în timpurile îndepărtate, mii de ani în urmă, aborigenii contemporani din Africa Centrală sau din Delta Amazonului, plecând la vânătoare, invocau spiritele pădurilor și superstiții despre noroc. Și obligatoriu în aceste ritualuri sunt folosite măști de animale fioroase, care cu puțină fantezie ar putea fi ușor considerate drept înfățișări ale extraterestrilor. E și acesta un tip de interpretare a acestor reprezentări protoistorice.

Enigmele megalitilor

Cele mai multe semne de întrebare, desigur, ridică construcțiile megalitice, multe dintre care au o vârstă de mii de ani. Deși, și aici s-a produs un mare progres în ceea ce

privește înțelegerea modului în care, cu ajutorul celor mai simple mijloace de ajutor, s-au putut deplasa greutatea gigantică. Dovada hotărâtoare în rezolvarea unor astfel de enigme o constituie încercările practice de a reconstitui modul de realizare și deplasare a megalitilor, desfășurate în colaborare de către istorici, arheologi și ingineri.

Există și pe pereții acelorași construcții egiptene imagini care s-au păstrat (multe fresce și desene), și care au immortalizat mersul procesului de construire a piramidelor și ale altor construcții ciclopice.

Cât despre ajutorul extraterestrilor nu există acolo nici cea mai mică aluzie. Merită evidențiate și alte inexactități majore în cercetările lui Daniken. Astfel, majoritatea construcțiilor gigantice, pe care el le atribuie „perioadelor întunecate ale trecutului îndepărtat”, construite, conform spuselor sale, cu zeci de milenii în urmă, sunt în realitate mult mai recente.

De exemplu, piramidele gigantice, comparabile cu cele egiptene, aztecii le-au creat abia în Evul Mediu Timpuriu, când se construia unul dintre monumentele remarcabile ale Europei – catedrala din Köln. Sculpturile din piatră de pe Insula Paștelui au apărut și mai târziu – în jurul anului 1600, adică, peste un secol după descoperirea Americii de către Columb, în anul 1492.

Nu cu mult mai înaintate sunt și picturile misterioase din deșertul Nazca. Istoria apariției lor ar fi următoarea: Indienii au înlăturat stratul superior al solului, de piatră, și atunci a ieșit la suprafață, stratul de nisip de sub el, mult mai deschis la culoare. Apropo, solul nisipos este inadecvat pentru piste de decolare. În ce privește legendele străvechi, să le aduci în calitate de dovezi, este foarte riscant. Imaginați-vă că cineva, amator de povești populare, va începe să susțină în cel mai serios mod că sub imaginea Babei Cloanța strămoșii noștri au immortalizat o astronaută străină planetei noastre.

Vorbind în general, cărțile scrise cu mii de ani în urmă sunt pline de metafore, al căror sens dă bătaie de cap cercetătorilor de ani întregi. Și în sfârșit, placa de piatră din Palenque s-a dovedit a fi o piatră de mormânt a unui preot, pe care, dacă o privim cu atenție, vom observa că preotul maya nu stă într-o navă cosmică, ci pe o tulpină de porumb.

Trebuie să remarcăm că imaginea ființelor extraterestre s-a schimbat pe parcursul istoriei odată cu lanțul descoperirilor astronomice majore, începute cu descoperirea lui Copernic. Se poate susține cu încredere că, într-un fel sau altul, percepția ființelor inteligente „străine” este direct legată de nivelul de dezvoltare tehnică a societății.

Să ne amintim despre creaturile marțiene ale lui H.G. Wells sau imperiul lunar subterestru de seleniți, tot al lui – aici un rol important l-au jucat observările astronomului italian Giovanni Sciaparelli și ale iluministului francez Camille Flammarion.

Deoarece până atunci, mii de ani unicul „instrument” de observare a stelelor au fost ochii proprii ai astrologilor. În sfârșit, a venit epoca Renașterii, a marilor descoperiri geografice, și marinarii, pe lângă busolă și sextant, au avut nevoie și de lunetă. Din acest moment a și început istoria astronomiei moderne de observare, și ea a început cu cea mai simplă lunetă a lui Galileo Galilei, pe care i-a venit ideea să o îndrepte către cer. Și imediat, în fața ochilor observatorilor a apărut o nouă lume cosmică, care a fost umplută de fantezia lor de ființe inteligente (gazde) – seleniți, mercurieni, venusieni, marțieni, jupiterieni.

Amintim că totuși unii ufologi încearcă să ne convingă chiar în prezent că primele semne de vizitare a Pământului de către extraterestri pot fi găsite chiar și în ... textele biblice.

OZN BIBLICE

Forma roților și construcția lor – ca o varietate de topaz, și toate patru aveau o asemănare, și după formă, și după construcție părea că toate roțile se aflau una în alta.

Când ele se mișcau, se mișcau în toate patru părți ale sale; în timpul deplasării nu se întorceau. Iar jantele lor – înalte și groaznice erau; jantele la toate patru erau înconjurate de ochi. Biblia. Cartea prorocului Ezechiel.

Ufologia până la potop

Cu șaizeci de ani în urmă, președintele Asociației Americane de astrologie, Donald Menzel a decis să sintetizeze numeroasele sale declarații din presă și să scrie o carte științifico – populară despre OZN.

Astfel a luat naștere renumita trilogie: „Farfuriile zburătoare” (1953), „Lumea farfuriilor zburătoare: Cercetare științifică a principalului mit din era cosmică” (1963) și „Enigma OZN: Explicația finală a fenomenului OZN” (1977).

În aceste lucrări profesorul Menzel nu numai că a explicat în detaliu manifestările moderne ale „fenomenului OZN”, dar a și găsit unele coincidențe istorice interesante. În special, el a reanalizat textele biblice și a ajuns la concluzii senzaționale. Foarte probabil, că anume astfel de abordare a sceneilor biblice a dat naștere valului ulterior de romane

„conspirative”, în scrierea cărora s-a remarcat renumitul Dan Brown. Ce fel de lucruri noi a descoperit astronomul american în „cartea cărților” și de ce numele lui până în prezent provoacă „scrâșnet de dinți” clerului și savanților?

Dacă sub îndrumarea ufologilor veți începe răsfoirea cronicilor istorice vechi, în curând, cu uimire veți descoperi că OZN-urile au fost dintotdeauna!

Ori, cel puțin, din acele vremuri, când au apărut primele relatări orale despre diferite divinități zburătoare, demoni și spirite. În legende și mituri populare deseori sunt întâlnite „entități cerești”, uneori provocând „acțiuni” stranii și periculoase.

Bibliografii, care cercetează istoria manuscriselor, consideră că până în zilele noastre, datorită războaielor, incendiilor și inundațiilor, au ajuns doar câteva procente din moștenirea scrisă a Antichității. Istoricii consideră că, numai prin distrugerea Bibliotecii din Alexandria, a dispărut jumătate din moștenirea vremurilor străvechi. În același timp, și documentele deținute, de genul „Manuscrisului lui Voynich”, până în prezent sunt cercetate insuficient și nedescifrate. Alte documente prezintă puțină încredere datorită incompetenței și subiectivismului autorilor. De exemplu, în binecunoscuta „Istorie Naturală” a lui Plinius cel Bătrân, pe fondul unei descrieri realiste a unor ținuturi îndepărtate, conține o mulțime de diverse supraevaluări, în care pot fi întâlniți oameni cu cap de lup, dragoni și unicorni!

Cu toate acestea, există un manuscris bine studiat, incluzând în sine istorii fabuloase, și care datează de peste trei mii de ani. Desigur, este Biblia. Și cea mai „ufologică” povestire din ea este povestirea prorocului Ezechiel despre niște roți. Pot fi oare aceste roți un predecesor al farfuriilor zburătoare moderne?

Această întrebare a pus-o la vremea sa Menzel și a început cercetarea sa asupra Bibliei cu analiza conținutului său „meteorologic”, incluzând descrierile formidabile ale furtunii, trăsnetului, fulgerului și ale curcubeului. Poate că misterioasele roți ale lui Ezechiel sunt o legătură simbolică cu vreun fenomen al naturii?

Cel mai mult viziunile lui Ezechiel corespund descrierii moderne a unor anomalii atmosferice, când pe cer apar mai mulți sori falși, înconjurați de o aură. Evident, este un fenomen foarte rar. În primul rând, descrierea sa este ascunsă în spatele zecilor de simboluri mitice. În al doilea rând, în decursul a mii de ani nimeni nici nu a încercat să descifreze adevăratul sens al acestei mistificări stranii.

Deci, ce reprezintă în realitate focurile biblice fantomatice și roțile care se învârt?

Se apropia seara, și soarele purpuriu aluneca încet la orizont, luminând cu razele pâlpâinde norii îndepărtați. În curtea unei mici mănăstiri o mână de călugări întindeau brațele către cerul întunecat. Acolo, deasupra aurei soarelui care apunea vizibil se creiona o scenă fantastică. În mijloc abia vizibil strălucea un semn straniu, semănând oarecum cu vechea cruce cu opt colțuri. „Crucea” era însoțită de o „coroană” și trei sori, iar în jur erau cercuri luminoase. Apoi, pe ambele părți ale soarelui au apărut două farfurioare aurii, iar în farfurioare au apărut cruci. Deasupra soarelui care apunea atârna o secure albastră cu coadă de foc, care era înglobată într-o cruce mare.

Această imagine cerească misterioasă, văzută de călugării analfabeți, este clarificată de observările meteorologilor.

Cercetătorii care studiază fenomenele optice din atmosferă, demult au observat că, în cazurile în care soarele este acoperit de o plasă de nori cirrostratus, el se vede prin ei și lasă umbre, în jurul lui apar cercuri concentrice – halouri.

În greacă acest fenomen optic înseamnă cerc, disc, aură, nimb sau oreol⁸, reprezentând un inel luminos în jurul sursei de lumină. Haloul de obicei apare în jurul Soarelui sau a Lunii, uneori în jurul unor surse de lumină stradale foarte puternice. Experimente speciale, efectuate de nenumărate ori de cercetători în optică, au arătat că cercurile solare reprezintă rezultatul reflecției razelor solare în cristalele de gheață hexagonale, care plutesc prin aer în poziție verticală. Razele soarelui cad peste asemenea cristale mici, se reflectă de la ele ca de la oglindă și ne nimeresc în ochi. Și, pentru că această oglindă este deosebită, ea este compusă dintr-o cantitate nenumărată de particule de gheață și în același timp ea este în poziție culcată față de planul orizontului, și de aceea și reflecția discului solar noi o vedem în același plan. Rezultă doi sori: unul adevărat, iar alături de el, dar în alt plan – dublura lui în formă de cerc mare luminos.

Există mai multe tipuri de halouri, dar toate sunt produse preponderent de cristalele de gheață din norii cirrostratus la înălțimi de câțiva kilometri, în straturile superioare ale troposferei. Astfel de nori plutesc în atmosferă la altitudinea de șase – opt kilometri deasupra pământului și sunt compuși din cele mai minuscule cristale de gheață, care cel mai adesea au formă de bețișoare hexagonale sau de discuri. Atmosfera terestră nu cunoaște liniște. Micile cristale, coborând și urcând alături de curenții de aer, uneori reflectând asemenea unei oglinzi, alteori refractând asemenea unei prisme de sticlă razele solare. Rezultatul acestui joc optic complicat este apariția pe cer a sorilor falși și a altor imagini false, în care, la dorință, pot fi văzute și săbii de foc, sau orice îți dorești...

Tipul de halou observat depinde de forma și amplasarea

8. Oreol sau aureolă – este strălucirea norului luminos care în tablourile personajelor sacre înconjoară întreaga figură.